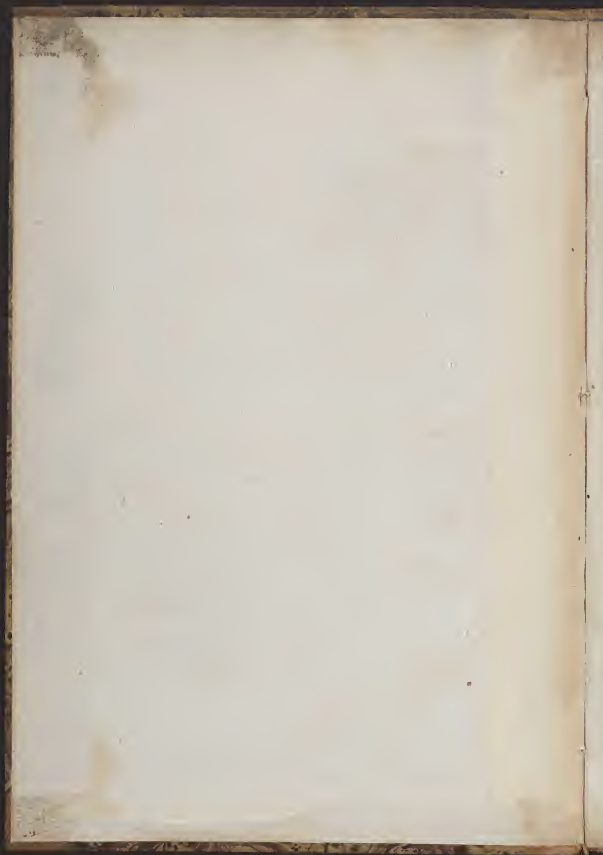
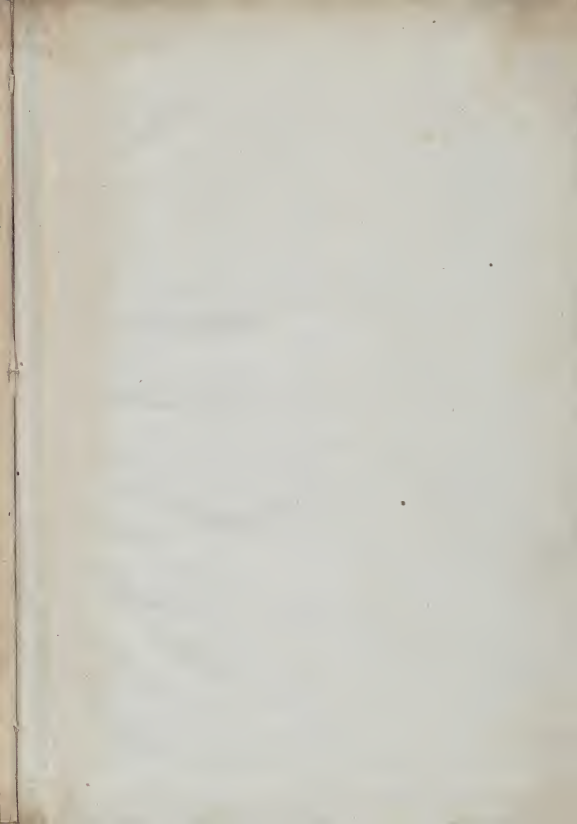

P. M. Bjarnason Vidolin
Episcopus ad O. M. H. H. H. H.

1758.

811

Pał

AD
ILLVSTRISS. ET EXCELLENTISS.
DOMINVM
OTTONEM MANDERVV
COMITEM A RANZAV

ORDINIS DANEBROG. EQVITEM AVRATVM
SERENISS. ET POT. DAN. ET NORVEG. REGIS
IN SACR. CVBICVLIS PARASTATAM CLAVIGER.
SVPREMO TRIBVNALI ASSESSOR. ET SOCIET.
REG. HAFN. SCIENTIARVM CVLTRICIS
MEMBRVM HONORARIVM

OPTIMVM MAECENATEM
NVPTIAS CELEBRANTEM FAVSTISSIMAS

HAFNIAE
MENSE DECEMB. A. C. N. CIOCCCLIII

Ludov. Passafium
EPISTOLA

PAVLLI BERN. F. VIDALINI
ISLANDI.

LIPSIAE,
EX OFFICINA BREITKOPFIA

MDCCLVI.

Nomine quem solo notum TUA gratia fulcit,
Cuius et a VESTRO pendet amore salus,

Scribere nunc iterum Plissaeis hospes Athenis

Sustinet Islandus, SUMME PATRONE, TIBI.

At non offendare, precor, quod epistola nostra

Crebra nimis veniat, quin ea culta parum:

Dis, quibus es similis, quamvis audita frequenter

Verba rudis linguae, sint modo iusta, placent.

Me facit audacem tristes fortuna premeudo,

Erigit et fractum, dum TIBI laeta fauet.

Ad nostras etenim non fallax pertulit aures

Fama, TIBI SOCIAM iungere iura tori.

Felicem, quae NVPTA VIRO dignissima tanto

Auspiciis superum sola reperta fuit!

Felicem que VIRVM, cui talis contigit VXOR,
 Qualem, MAECENAS, augutor esse TVAM!
 Has mea quam cuperet votis et carmine Musa,
 Ut par est, taedas concelebrare pio!
 Nec magis hoc quisquam meruit. doctrina Mineruae
 Suadelaë que TVO profluit ore lepos:
 TE virtute grauem, meritis TE, grata, coruscum,
 Praesidium Thule paene deum que colit:
 Illius et natum bonitas complectitur alta
 Me TVA, solamen spes que ea magna mihi.
 Ecqua TVVM poterat decus immortale cauendi
 Nobis materies hac magis ampla dari?
 Ast vbi mentem agitant curae, quibus aegra laborat;
 Mox animi neruo deficiente cadunt.
 Debeo uempe probis notis que parentibus ortum,
 Queis foret immensum dedecori esse nefas,
 Sed nec diuitibus nec egenis; nomine clari
 (Nec sine re nomen sufficit) vtor aui.

Hinc adolescenti patriae expectatio calcar,
Per se cursurus qui fuit, acre dedit;
Et, quae pauca doni patuissent commoda, iussit
Linquere. gaudebam, te, bona Musa, sequi;
Et postquam plures cognôram: tu mihi, dixi,
Quaquam dote carens, Pieri, sola places:
Non quod amem dici pueris plebinae magister,
Sed magis humanus quod fieri ipse velim.
Quippe negant quidam (pudor est audire superbos)
Ingenium Borean gignere posse bonum;
Hoc aiunt proprium calido sub sole creatis,
Extra quos reliqui barbara turba strepant.
Non mihi vis animi, tam falsa refellere dicta,
Numinis auxilio quae bene posset, erat:
Nec vis humorum. numis euadere doctos
Audiui multos: his sine nullus erit.
Illam sed studio sperabam acquirere; at istam
Contemsi, modicum dummodo fata darent,

Ergo ut Leucadios ausi committere saltus
 Infido credunt corpora nuda mari,
Quae vix restituet, nisi saeuus fluctibus illam
 Eripiat praedam mox miserata ratis:
Sic ego Pieridum dulci nimis actus amore
 Saepius oblata nolo quiete frui;
Fortunaeque meam dubiae committo salutem,
 Et vitam, et famam, quicquid erat meum.
Spes cepit fallens miserum: conatibus illis
 Fautores aderant, praefidia haud aderant:
Sive hoc promerui, quia non vulgaria sector;
 Immeritos seu quod fors minus aequa regit.
Nil didici, fateor; cupio sed discere multa.
 Discendi nulla doctus egebit ope.
Priscorum linguas maiorum tradere et acta,
 Tempus ut antiquum tempora nostra iuuet;
Texturam scire atque operosae Pallados artes,
 Qua que Ceres fruges euocat alma nouas;

Fundere Vulcano varia et miscere metalla;
 Scrutari lapides terra que quicquid habet;
 Et quaecunque valent florentes reddere ciues,
 Aut magis ornatos, nôsse, referre meis:
 Nonne forent haec vtilia? haec ego discere vellem:
 Nec me doctores indocilem esse putant.
 Tentarem certe, nisi dura obstaret egestas,
 Quae, siqua ingenio dat bona, plura rapit.
 Res angusta prius nunc plane est nulla, iacetque
 Conclamata diu, propositumque iacet.
 Nunc tenues elegos iam iam moritura Camoena
 Cantillat; minimis vix etiam apta modis.
 Nil queror. haec sunt fata Iouis, qui cuncta gubernat.
 Feci quod potui: caetera cura Deo.
 At quid agam? redeatne domum miserandus amicis,
 Illis ridendus, quos prope liuor habet?
 An vero infelix peregrinis condar in aruis?
 Roma quoque ipsa mihi Pontica terra foret.

Est neutrum quod amem : vulgus reprehendet vtrumque :

Et cadet euentu non mala caussa malo.

Nescio quae facienda ; sed vt mihi det Deus , opto,

Sub sceptris Dani viuere posse Iouis :

Hic ille est patriae Pater et lux vnica nostrae,

Quo regnante bonus nullus obibit inops.

TV vero pergas, FAVORVM MAXIME, rebus

Supplicis ipse TVI ferre clientis opem ;

Et non indignum TVA si me gratia ceuset,

Quem seruet, precibus, quod facit, vsque inuet ;

Sin prece succurri nulla mihi posse videbit,

A Lachesi presso pergat adesse tamen,

Per Musas patriam que, et siquid carius illis

Esse potest, oro sollicitusque rogo.

His dare si facilem non dediguaberis aurem,

Aut fortuna mihi desinet esse tenax,

Aut iam iure queo meliori spernere caecam,

Iudice dum tanto non mea culpa fuit.

Ni videar stultus nimium, propriam ante salutem

Quod posui patriae remque decusque meae.

Nam neque paupertas mihi nec defectus honorum

Non peregrinanti valde timendus erat:

Non opus est multis scopulos vitare volenti

Istos; ille subit pauca pericla domi.

Ast huius nondum piget aut me poenitet ausi:

Expertus possum dicere: non potui.

Emoriarque libens, modo *TV*, *VIR MAXIME*, viuas,

Et *TE* cum Thulen quisquis amore beat.

Quod precor ut Di dent, et ut annis Nestora vincas,

Quem virtute refers consiliisque virum.

TE foueat Fors blanda sinu, meritisque decorem

Et titulos addat semper amica nonos.

Viuat, et *ILLVSTRIS* cum *MAGNO* *CONIVGE* *CONIVX*,

Saepe noua antiquae fulcra datura domo.

Viuaque cum factis mansant monimenta *NEPOTES*,

*RANZAVI*que *PATRIS* nomen ad astra ferant.

